

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

สุขใจ ศรีเพียรธม : ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารของพยาบาลวิชาชีพต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจ
กับผู้ป่วยออริโธปิดิกส์ ในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร
(A STUDY OF PROFESSIONAL NURSES' COMMUNICATION BEHAVIORS CONCERNING
PHYSICAL AND PSYCHOLOGICAL CARE WITH ORTHOPAEDIC PATIENTS IN HOSPITALS UNDER
THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT OF MEDICAL SERVICES, MINISTRY OF PUBLIC
HEALTH, BANGKOK METROPOLITAN) อ. ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.พ.ต.ต.หญิง พวงเพ็ญ ชุณหปราณ.
215 หน้า. ISBN 974-635-015-3

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารเชิงวัจนและเชิงอวัจนของ
พยาบาลวิชาชีพ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารของพยาบาลวิชาชีพต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจ
กับผู้ป่วยออริโธปิดิกส์ในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร โดยวิธีการสังเกต
แบบไม่มีส่วนร่วม ประชากรคือพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยออริโธปิดิกส์โรงพยาบาลเลิดสิน และ
โรงพยาบาลราชวิถี จำนวน 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการรับรู้บทบาทวิชาชีพการพยาบาล มีค่า
ความเที่ยงเท่ากับ 0.98 และแบบสังเกตพฤติกรรมการสื่อสารของพยาบาลวิชาชีพต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจ
กับผู้ป่วยออริโธปิดิกส์ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. พยาบาลวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจกับผู้ป่วย
ออริโธปิดิกส์ทางบวกมากกว่าทางลบ พฤติกรรมการสื่อสารด้านร่างกายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านจิตใจ อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 01
2. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสื่อสารของพยาบาลวิชาชีพต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจกับผู้ป่วย
ออริโธปิดิกส์โดยรวม จำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน
3. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสื่อสารของพยาบาลวิชาชีพต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจกับผู้ป่วย
ออริโธปิดิกส์ จำแนกตามสถานภาพสมรสโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่พฤติกรรมการสื่อสารเชิงวัจนและเชิงอวัจน
ทางบวก และด้านกาลภาษาต่อการดูแลด้านจิตใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยพยาบาล
วิชาชีพที่เป็นโสดมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้ป่วยมากกว่าพยาบาลวิชาชีพที่สมรสแล้ว
4. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสื่อสารเชิงวัจนและเชิงอวัจนและด้านกาลภาษาของพยาบาลวิชาชีพ
ต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจกับผู้ป่วยออริโธปิดิกส์โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์การทำงานไม่แตกต่างกัน
แต่พฤติกรรมการสื่อสารด้านเทศภาษาโดยรวมและด้านร่างกาย ระยะ 18 นิ้ว - 4 ฟุต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 01 และ 05 ตามลำดับ ด้านกาลภาษาต่อการดูแลด้านจิตใจกับผู้ป่วยออริโธปิดิกส์แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรม
การสื่อสารกับผู้ป่วยมากกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 - 5 ปี
5. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสื่อสารเชิงวัจนและเชิงอวัจนและด้านกาลภาษาของพยาบาลวิชาชีพ
ต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจกับผู้ป่วยออริโธปิดิกส์โดยรวม จำแนกตามการอบรมเฉพาะทางการพยาบาล
ออริโธปิดิกส์ไม่แตกต่างกัน แต่พฤติกรรมการสื่อสารด้านเทศภาษาระยะ 4-12 ฟุต โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยพยาบาลวิชาชีพที่เคยได้รับการอบรมมีพฤติกรรมการสื่อสารในระยะห่างจากผู้ป่วย
มากกว่าพยาบาลวิชาชีพที่ไม่เคยได้รับการอบรม
6. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการสื่อสารของพยาบาลวิชาชีพต่อการดูแลด้านร่างกายและจิตใจกับผู้ป่วย
ออริโธปิดิกส์ จำแนกตามการรับรู้บทบาทวิชาชีพการพยาบาลไม่แตกต่างกัน

กวีชา คณะพยาบาลศาสตร์
สาขาวิชา ภาวรมวินวณวณพยบวณ
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม